

mrtvih hroščev, ter si zapiše ime učenca; zraven pa tudi zaznamuje, koliko je bil hroščev prinesel na mero in koliko je dobil vsakokrat denarja. Koncem hroščevega časa se razglasi ime istega učenca, kateri je bil prinesel največ hroščev, pohvali se zaradi marljivosti ter se mu še podari kakšnih par desetice kot poseben častni dar. To spodbuja učence, da prihodnje leto tekmujejo med seboj; kajti vsak si želi pridobiti častni dar in pohvalo. Ne le doma, ampak tudi po potu v šolo in domov gredoč lové hrošče. — Na ta način se je pri nas že kaj hroščev uničilo. G. učitelji posnemajte to podjetje. Ako pa nimate tako darovitnega dobrotnika, kakor mi Urbančani, pa poprosite obč. predstojnike v vašem šol. okraju ali kake zavode, da vam podarijo nekoliko goldinarjev za zatiranje hroščev in videli boste, kako lep vspeh boste imeli; saj storé otroci kakor odrasli za denar vse radi; kmetu pa se s tem veliko koristi. Vrbanjčan.

Slov. posojilnica v Mariboru.

Iz poročila ravnateljstva »Slov. posojilnice v Mariboru« posnamemo za naše bralce nekaj črtic, zanimivih za nje gospodarjenje.

V letu 1896 pristopilo je posojilnici 146 novih društvenikov, izstopilo pa 94. Vsled tega naraslo je število društvenikov na 2449, kateri imajo 132 glavnih deležev v znesku 13.200 gld. in 3953 upravnih deležev v znesku 39.530 gld., skupaj 52.730 gld.

Prošenj za posojila vložilo se je med letom 676 in 486 prošnjam se je ugodilo. Skupaj izposodilo se je leta 1896 238.355 gld. 16 kr. in vrnilo na posojila 218.821 gld. 41 kr. Stanje posojil se je toraj zvišalo za 19.533 gld. 75 kr. in znaša koncem leta 658.783 gld. 90 kr.

Izmed vseh posojil jih je 2009 v skupnem znesku 404.346 gld. 40 kr. na osebni kredit pod poroštvom, ki so se obrestovala po 6% na leto. Posojil na osebni kredit, katera pa so se zaradi varnosti porokov tudi še pri posestvih, dolžnikov — vendar pa ne pod strogo pupilarno varnostjo vključila, bilo je 165 v skupnem znesku 108.898 gld. 62 kr. Ta posojila obrestovala so se s 5½% na leto. Hipotekarnih in drugih posojil proti zastavi in in 5% obrestim, in posojil drugim denarstvenim zavodom, šolskim svetom in občinam, katera so se tudi obrestovala po 5%, bilo je 156 v skupnem znesku 145.538 gld. 88 kr.

Hranilnih vlog vložilo se je med letom 180.766 gld. 26 kr., vzdignilo pa 144.557 gld. 46 kr. Zvišalo se je toraj stanje hranilnih vlog za 36.208 gld. 80 kr. oziroma z kapitalizovanimi obrestmi po 21.062 gld. 88 kr. za 57.271 gld. 68 kr. in znaša koncem leta 612.123 gld. 02 kr.

Med tem jih je 156.020 gld. 82 kr. proti 4½% obrestim in četirimesečni odpovedi. Vse ostale so navadne vloge, ki se obrestujejo s 4% na leto.

Iz čistega dobička v znesku 10.123 gld. 21 kr. izplača se po sklepu občnega zbora z dne 21. svečana t. l. zadružnikom na njih deleže 5% dividenda.

Znesek 4049 gld. 26 kr. priklopil se je po sklepu občnega zbora specialnemu zadružnemu (rezervnemu) fondu za pokritje slučajnih zgub, kateri fond se je povišal s tem na 37.687 gld. 16 kr. Občni zadružni fond znaša 23.294 gld. 54 kr. in celi zadružni fond toraj 60.981 gld. 70 kr. Znesek 1534 gld. 87 kr. dodal se je posebnej »ustanovi za dobrodelne namene« osnovanej pri rednem občnem zboru l. 1890. S tem je narasla ta ustanova na 17.720 gld. 45 kr. Razven tega odločil se je po sklepu občnega zbora iz čistega dobička še znesek 1000 gld. a. vr. neposredno v dobrodelne namene, posebno v podporo šolskim in dijaškim društvom, dijaškim kuhinjam itd.

Franc Rapočeva ustanova narasla je tekom leta na 31.061 gld. 75 kr. Iz dohodkov ustanove podelila je posojilnica osmerim visokošolcem stipendije v znesku po 150 gld. a. vr.

Posojilnice lastno premoženje, ki je znašalo po računskem sklepu za leto 1895 152.828 gld. 42 kr., obstoji sedaj: a) iz zadružnih deležev 52.730 gld., b) iz zadružnega (rezervnega) fonda 60.981 gld. 70 kr., c) iz ustanove za dobrodelne namene 17.720 gld. 45 kr., d) iz Franc Rapočeve ustanove 31.061 gld. 75 kr., skupaj 162.493 gld. 90 kr. in se je torej tekom leta povišalo za 9665 gld. 48 kr.

Sejmovi. Dne 17. aprila v Kapelah. Dne 20. aprila v Št. Ilju pod Turjakom, v Šošanju, Vildonu, Ljutomeru, na Črni gori in v Podčetrtku. Dne 21. aprila pri Sv. Petru pod Sv. gorami. Dne 22. aprila v Novi cerkvi pri Sv. Juriju v Slov. goricah in na Bregu pri Ptujju (za svinje). Dne 23. aprila pri Sv. Juriju na Pesnici, v Hočah, na Ptujju in v Ivniku.

Dopisi.

Iz Zagreba. (Pojasnenje.) V cenjenem Vašem listu št. 10. čitam dopis, v katerem se kaj čudno napada tukajšnja zavarovalna družba »Croatia«. Dopisniku nije po volji, da zavarovalnico »Croatia« priporočajo oblasti svojim podložnim občinam, ter trdi, da »Croatia« ni drugo, nego zavarovalna družba na akcije, da njeni glavni voditelji niso pri nas, ampak v inozemstvu, — v drugih krajih — večinoma čifuti. Taka trditev obsoja se sama po sebi, kajti »Croatia« ni družba na akcije, ampak vzajemno zavarovalna družba, katero je l. 1884 osnovalo glavno mesto Zagreb s temeljno glavnico od 100.000 gld. Dobiček, katerega prinašajo po njej sklenjene pogodbe, porabi se za dobrodelne namene cele dežele, nikakor pa ne gre, kakor dopisnik trdi, tujim ljudem v žep. Ne obstoji nobeno gasilno društvo v deželi, katerega utemeljni član bi ne bila »Croatia«, ter je v ta namen potrošila do sedaj nad 5000 gld.; razen tega daje vsako leto gasilnim društvom 2% od premije v njihovem področju, da si postavno, kakor pri Vas, to ni dolžna storiti. Zna se pa, da tuje zavarovalnice, ki so pobirale od leta do leta težko pridobljeni denar od našega društva, za gasilna društva prav malo ali čisto nič ne žrtvujejo. Voditelji zavoda niso čifuti, kakor dopisnik navaja, ampak sami domači, obče spoštovani možje, izvoljeni izmed mestnega svetovstva, zagrebskega prvostolnega kaptola in izmed boljših zavarovancev; tudi uradniki so vsi brez izjeme kristjani. Dopisnik modruje nadalje, da je očitna tajnost, da je »Croatia« podružnica avstrijskega »Phönixa« in dohodki »Croatiae« pripadajo »Phönixu«. To je staro obrabljeno orožje, s katerim konkurenti hočejo razmrcvariti ta domači zavod, ki jim je bil od svojega obstanka sem vedno trn v peti. Vsak strokovnjak zna, da brez reasikuracije ne more obstajati nobeno zavarovalno društvo, pa če ima »Croatia« v poslu reasikuracije pogodbo s »Phönixom«, ona tega do sedaj ni trebala obžalovati, kajti je »Phönix« svoje v pogodbi prevzete dolžnosti do sedaj vedno točno izpolnjeval. Pogoji v pogledu reasikuracije so pa skoro pri vseh zavodih jednaki in če bi se dopisnik potrudil čitati bilance »Croatiae« bil bi se prepričal, da je razmera v odajanju zneskov za reasikuranje povoljnija, nego pri mnogih drugih zavodih, ki se bahajo s svojim bogatstvom. »Croatia« počiva na tako čvrstem temelju, da se jej napada, kakor ste ga gotovo nehoté priobčili, ni

treba bati; njeni zavarovanci pa sami najbolje vedo, kje jih v slučaju nesreče čaka pravična in hitra pomoč in zato naše gosposke izpolnjujejo le svojo dolžnost, ako priporočajo narodu našo domačo zavarovalnico.

Iz Sv. Pavla v savinjski dolini. (Opazka k volitvam.) Gospod urednik, najpoprej Vam voščim vesele velikonočne praznike, saj ste si jih tudi zaslužili po tolikih volilnih borbah, v katere je Vaš list s svojo staro, pa junaško roko posegel. Marsikateriga ste prebudili iz narodnega spanja, to se vam mora častno priznavati. Ko sem zadnjikrat Vaš list prebiral, popadla me je pa resna nevolja. Kaj mislite g. urednik, zakaj? No, le potolažite se, jeza ni veljala Vam, ampak nekemu nesrečnemu našemu rojaku, ki sliši na ime Otel. Ta Otel toraj, ki je neki tudi akademično izobražen, si ni upal dati pri volitvi za mesta in trge v Celji svojega glasu našemu slov. kandidatu dr. Hrašovcu. Kaj si zdaj njegovi tovariši o njem mislijo, ne vem, pri nas na kmetih pa pravimo takim ljudem mevže ali figamož. Povpraševal sem, kako je bilo mogoče, da se je naš slavni rojak tako slabo obnašal, zvedel sem dosti. Vsi njegovi tovariši od obeh strank šli so na volišče, le on se je hotel tem potom pridobiti protekcije v višjih krogih. Kaj ne, gospod urednik, kako smešno! Pa veste, človek z majhnimi možgani si mora pač na drugi način iskati pomoči. Vsem značajnim Šentpavelčanom vesele praznike. —j—

Od Sv. Lovrenca v Slov. gor. (Uradovanje, pečat). Ne vidi nič, ne sliši nič, ko bil bi mrtva stvar. Te besede veljajo po vsej pravici Sakoškemu županu. Pred nekaterimi leti je neki dopisnik v »Slov. Gosp.« opominjal lovrenčke župane, naj opustijo nemško uradovanje, naj se poslužujejo slovenskih občinskih pečatov in s tem očitno pred svetom pokažejo, da so zares slovenski sinovi prekrasnih slovenskih gor, da zares plamti njih srce za milo slovensko domovino. Ščasoma so res nekateri župani zamenjali nemške pečate s popolno slovenskimi, ali pa z dvojezičnimi; le naš nima toliko poguma in narodnega ponosa! Ali menda celo ne privošči slovenščini toliko časti, in misli, da je slovenščina priprosta za uradni jezik? Mislim, da bi že on lahko prišel do prepričanja, da ni tako; kajti slovenščina uživa najvišjo čast, rabi se namreč celo pri službi božji. Ne kratimo toraj slovenščini pravice, katere že uživa, temveč delujmo z vso močjo, da postane popolnoma enakopravna z drugimi jeziki; saj smo tudi mi Slovenci vejica ogromnega naroda slovanskega, kateremu bo prisijala slavna bodočnost. Mislim, da ne bode moj opominj zastonj, ampak da bode storil naš oče župan moški korak ter pričel slovensko uradovati in tudi odstranil nemški pečat »Sakuschegg«, kateri sramoti slovenskega župana in popolno slovensko občino. Če bomo tako storili, pokazali bomo tujcu, da tu je naš rod, tu zemlja slovenska. Goričan.

S Stavenskega vrha pri Radgoni. (Volitve) volilnih mož so se izvršile na Slovenskem ugodno. Tudi gornjeradgonski okraj je pokazal, da ni omahljiv, kakor se mu je do sedaj očitalo, ampak da je zavedno katoliško naroden. Posebno odlikovala se je župnija Sv. Petra. V V. kuriji bili so izvoljeni v vseh okolišah slovenski možje, poštenjaki. V Gornji Radgoni: č. g. Andrej Keček in Anton Škrlec; v Črešnjevcih Leopold Zemljič; v Policah Janez Pelcl in Anton Rožman; v Šratovcih na Meleh in v Orehovcih Jožef Slana in Janez Müller; v Ivanjševcih, Lastomercih in Zbigovcih Martin Roškar in Janez Lančič; v Stavešincih Franc Kaučič. Borba bila je v vseh občinah precej živahna. Posebno sijajna bila je v Policah in Zbigovcih. V Zbigovcih si je izgleđni mladenič in izvrstni kleparski mojster Janez Lančič pridobil neprecenljivih zaslug za katoliško reč. V Črešnjevcih sta vrla narodnjaka Zemljiča

neutrudljivo delovala. Šratovci stali so kot en mož. Stavešenci pa so se že itak vselej pokazali vrle katoličane in zavedne narodnjake. Duša vseh, brez katerega bi ne bilo zmage, bil pa je naš neustrašljivi in neutrudljivi boritelj, v celem okraju čislani in ljubljani Janez Pelcl p. d. Kolarov Hanzek, kmet v Policah. Koliko da mu je bila slovensko-katoliška reč pri srcu, pokazal je s tem, da se je vkljub obilnemu delu in precejšnjim stroškom vozil, se namreč ni za peneze od kandidata mu poslane, ampak za denar s svojo žuljevo kmečko roko prislužen podal v Celje k zborovanju »Slovenskega društva.« Nasprotniki so delali z vso močjo, da bi dobili zopet v roke največjo občino, Police. Pomagal jim je mož, ki se silno boji cerkve, ter jo znotraj le redko kedaj vidi. Ta je hodil od hiše do hiše ter trosil laži in ljudi vznemirjal. Zdaj je pravil, da v četrtek 25. svečana ne bodo volili vsi z občno volilno pravico, ampak le nekateri večji posestniki, ostali pa pridejo drugokrat na vrsto. Kedaj pa, se jim bode že naznanilo. Potem pa je zopet čeval, da jih od ene hiše nima več voliti kakor eden, če ravno so pri tisti razun očeta še tudi doletni skoz in skoz poštenj sinovi ali hlapci. Ustil se je, da še ni bilo slišati, da bi dva ali trije od ene kočje šli volit. Radi bi zvedeli, kdo je to človeče najel in je plačal, da je ter s svojim blatnim jezikom ljudi tako begalo? Mi smatramo g. župana policiškega za prepoštenega, da bi on imel pri tem svojo roko. G. župan se morebiti niti nič ni vedel o tem, ker kot zidarski mojster in krčmar z ljudmi malo občuje, sicer bi gotovo tako rovanje v svoji občini prepovedal! Naj si bo kakor koli, vse zvižaje in grožnje niso nič pomagale. Volilcev je prišlo nad 80 na volišče in volili so možko. Možje policiški! Vam pa je, mislim, zadnja volitev odprla oči, da ste spoznali, kdo vam govori resnico, kdo pa vas hoče za nos voditi. Dobro si njo zapomnite v prihodnje! — Tudi v IV. kuriji so se volilci petrovske župnije trdno držali. V Gornji Radgoni so vrli Hereogberžani pripomogli do zmage ter izabrali č. g. Andreja Keček in Antona Škrlec; v Policah dobil je veliko večino glasov Janez Pelcl in žreb mu je pridružil kot tovariša Antona Rožmana. Ponesrečili so se Črešnjevcem izvolivši Franca Kreml in Jožefa Mulec, ker ta dva sta ostala 17. sušca doma. Zapomnite si, dragi Črešnjevcani, da izročite pri prihodnjih volitvah svoje zaupanje takim možem, kateri nimajo toliko dela, da bi ne utegnili iti volit. Zbigovci so odbrali korenjaka Martina Roškar; Ivanjševci poštenjaka Er. Žiško; Stavešenci narodnjaka Janeza Kaučič. Šratovci in Mele pridnega Jožefa Žnidarič. Orehovci so izvolili Antona Simenčič, gostilničarja pri Hajnzu, ter tako spremenili osebo, mišljenje pa staro ohranili. Njih volilni mož hodil je v Ljutomer le pit in jest. Zdaj pa rojaki, ko so minoli viharji časi, ne križem rok in za peč, ampak na delo. Katoliško-narodna zavest naj v gornjeradgonskem okraju raste in se mogočno razvija; naše kmetijsko bralno društvo naj se razvita in naša posojilnica naj se krepi, tako ob bodočih volitvah, ne bo več lulike med našimi volilci. V to pomozi nam Bog!

Dd Sv. Križa blizo Ljutomera. (Obreko vanje). V zadnji številki »D.« omenil je nek gospod dopisnik iz Križevca pri Ljutomeru, kako se pri nas prodajajo posestva. Istina je, da je v Lukavcih posestnik Rudolf, ne Vaupotič prodal svoje precej zadolženo posestvo. Kriv te prodaje ni bil oni krčmar pri Sv. Križu, ampak nek mešetar Schugmann iz Cmureka, katerega je bil poklical ponesrečeni Razlag. Sicer pa si je Rudolf sam kriv, kajti dobri prijatelji so mu odsvetovali od prodaje, pa on ni hotel odnehati. Saj mu pa tudi drug kupec še toliko ne bi bil dal. Mnogih prodaj posestev kriva je pač le ona nesrečna postava, ki dovo-

Politični ogled.

Avstrijske dežele.

Dunaj. Od sobote je v državnih zbornicah vse tiho in poslanci, kar jih ne prebiva v stolnem mestu, so razšli, vsak na svoj dom, okreptat se o lepih praznikih za delovanje, katero se jim na dan 28. aprila zopet odpre. Mi jim od srca privoščimo ljubi mir na domu, kajti v državni zbornici, kakor se kaže, jim ga ne bode veliko. — Dr. Lueger je izvoljen za župana lepe naše prestolnice z veliko večino, 93 proti 39, toda svitli cesar še njegove volitve ni potrdil, vendar pa ni dvoma, da se to v kratkem zgodi. Mož je pač ljubljene svojih volilcev in ima tudi veliko zmožnostij v občinskih zadevah.

Češko. Da si so mladočeški poslanci na Dunaju že precej krotki in katoliški cerkvi še kolikor, toliko prijazni, doma na Češkem pa še vedno kažejo, da se po njih žilah pretaka husitska kri, in kar vskipé po koncu, ako vidijo, da se katoliško ljudstvo njim ne uda na milost in nemilost, ampak še daje kaj na besedo svojih duhovnikov. Posebej so sedaj hudi na škofa v Kraljevem Gradcu, ker dela na to, da se katoliška stranka v Čehih vtrdi tako, da bode pri prihodnjih volitvah njim nevarna.

Moravsko. Jezikovna odredba, ki se je za Češko že razglasila, raztegne se tudi na Moravsko in Šlezijo, ter bode torej tudi v teh deželah c. kr. uradnikom se učiti češčine, oziroma poljščine. Le prav je takó, kajti če jim diši pšeničnjak češki, naj jim diši še tudi češki jezik.

Štajarsko. O krivicah, ki se godé pri volitvah, smo čuli in poročali že večkrat tudi prejšnje čase, ali o goljufijah nam ni bilo poročati, dokler ni prišla 5. kurija. Pri teh volitvah pa se je godilo toliko goljufij, da sedaj ni konca ne kraja tožb in obsodb; izlasti v Gradcu in pa pri Poljaki so volilci iz delavskih slojev, redkeje iz drugih, na tak način skušali svojim kandidatom pomoči do zmage, nekateri iz nevednosti, drugi pa iz hudobnosti. Znani Resel bode pa brž ušel, tožen zavoljo takih goljufij, še le kletki, ker uživa prostost državnega poslanca.

Koroško. Na velikonočni ponedeljek priredi »kat. politično društvo« javen shod pri Šerčerju v Šmihelju nad Pliberkom, v četrtek pa ima v Celovcu svoj občni zbor pri Sandwirtu. Pri tem poroča drž. poslanec Einspieler o državnem in poslanec Grafenbauer o deželnem zboru. O zadnjem pač ne bode poročilo veselo, kajti tako malo, kakor v tem zboru, mara se redko kje za prave potrebe ljudstva.

Kranjsko. V Ljubljani se pripravljajo na dopolnilne volitve v mestni zastop, toda slovenski volilci se nič kaj ne zanimajo za nje, odkar hodi »narodna« stranka z nemškutarji roko v roci. In res je za Slovence vse eno, če zmaga narodna ali nemškutarska stranka, vselej ima Balohov Jože — Schwegel — politične vaje v rokah. Lepo to pač ni za »narodno stranko« in nje moževe, ali tudi za nas ob mejah postane to lahko usodepolno: čemu se naj borimo zoper nemškutarje, če pa naj pridemo, kedar smo jih premagali, vsled trme glave naših vodij nazadnje zopet njim v roke. To je vredno, da si človek premisli.

Primorsko. C. kr. okrajno glavarstvo v Gorici ne dovoli več plesov po oštarijah. Dobro je takó, časi naši pač niso za to, da se vabi lahkoživo ljudstvo pod očmi gosposke celo na plesišča, zapraviti denar, zdravje, poštenje! — Zavoljo vednih napadov laške drhali na slovensko ljudstvo po Primorju so se državni poslanci obrnili do c. kr. vlade na Dunaju, naj se vendar stori

ljuje kupcem kmetije kupovati, potem pa jih trgati, kosati in razprodajati. V onem dopisu imenuje dopisnik enega krčmarja naravnost zapeljivca, katerega se je treba ogibati. Jeli to opravičeno? Mi narodni križevčani mislimo, da ne. Res je, da ta mož tu ali tam malo preveč gleda na svoj dobiček, kakor to v sedanjem materijelnem času premnogi po svetu in tudi še v naši fari storé. Nihče pa mu ne more dokazati kake krivice. Tudi je ta omenjeni krčmar edini izmed vseh treh križevskih krčmarjev, ki je sedaj, kakov je bil poprej, ne vem, naroden. To kaže pri volitvah. Pri občinski, pri volitvi v deželni in državni zbor glasoval je on vedno za narodne može, med tem, ko se drugi krčmarji niso vdeležili volitve. Da bi ga zadela res ista usoda, kakor Razlaga, kakor mu na ne ravno fini način prerokuje gospod dopisnik, mislimo, da se ne bo zgodilo, kajti on živi v mirnem, poštenem zakonu, tudi spolnjuje svoje krščanske dolžnosti. Dragi gospod dopisnik, ki niste iz križevske fаре, če imate tedaj do omenjenega moža kako osebno mržnjo ali kake druge posebnosti, tako poravnajte to še osebno z njim, nikar pa s takim pisarjenjem ne odganjajte narodnega moža v sovražni tabor. Povsod se upije »Svoji k svojim«, vi pa »svojega« blatite.

Iz Dobove pri Brežicah. (Spomin na volitve.) Sicer pozno, vendar z veseljem zabilježim letos, da so se dobro obnesle volitve volitvenih mož za peto kurijo in za kmečke občine. Vsi volilni možje V. kurije, med katerimi so bili č. g. župnik Pernat izvoljeni, so volili jednoglasno č. g. župnika Žičkarja, možje za kmečko kurijo pa isto g. Berkso. Zdaj ni bilo med našimi volilnimi možmi nobene izdajice, nobenega Balonovca, kar se je pri zadnjih lanskim volitvah v deželni volitvah primerilo. Vsa čast takim možem! Povedali so doma nam možje, da so jih posebno hoteli begati po sili Nemci ali z drugo besedo nemčurji, da naj ne volijo č. g. Žičkarja. Posebno krono si je hotel pridobiti neki komij pri g. Delkodu. Doma je iz dobovske färe in sicer iz Rigone. Pozabil je, da ga je slovenska mati rodila in dojila, zdaj pa jo zaničuje, tepe in se je sramuje, pa ga le vedno rigonski jezik vdari po zobeh, dasiravno taji. Svetujemo mu, da naj rajši za »pudljo« ostane, lepo svojemu gospodu služi, našim ljudem pa, ki imajo že sive lasi, naj se ne vriva s svojimi nazori, ki nikakor časti ni njemu ni njegovim še živečim sorodnikom ne delajo. Dobovčani imamo že doma svoje učnike; teh se hočemo držati, nje poslušati in tako storiti, ker vemo, da je tako najbolj prav.

Iz Celja. (Iz »Uradnega lista«.) Obrte so pri c. kr. okr. glavarstvu v Celji napovedali: Janez Žabrl, trgovino v Pristavi pri Sv. Hemi; Tomaž Josip Vrečar, mesarstvo v Vojniku; Frančiška Rozalija Brezovnik, trgovino z mešanino v Vojniku; Andrej Štagg, mlinarstvo na Gradišču pri Vojniku; Jožef Škorjanc, urarstvo v Grizah; Franc Goručan, trgovino z mešanino pri Sv. Vidu; Val. Kollar, pekarstvo v Konjicah; Alojzij Kovač, črevljarstvo v Hebenštrajtu pri Konjicah; Jožef Winter, trgovino z lesom v Zrečah. Obrt so pa odpovedali: Mizar Bobek na Zagradu pri Celji; krojač Floger v Oplotnici; lesnar Bezget v Gornjem Gruševji; mesar Fink pri Sv. Jarneju; mizar Oblovšek v Brezji pri Oplotnici; trgovec Werbnigg na Dobrni; Amalija Herzog, mlinarstvo in žagarstvo in trgovino z viktualijami v Zrečah; Orož, žago v Loškem bregu pri Zrečah; Franc Rušnik, trgovino z lesom in kmetijskimi pridelki v Loški Gori pri Zrečah; Marija Dörfel, šivilja v Konjicah.